

kort

Open source

Meer steun voor Linux-desktop-standaarden

Steeds meer zwaargewichten uit de IT ondersteunen de nieuwe Linux-standaarden die door de Free Standards Group worden ontwikkeld. Deze standaarden moeten het eenvoudiger maken om desktopapplicaties te ontwikkelen voor het Linux-besturings-systeem. Inmiddels hebben Adobe, IBM, Intel, HP, Novell, RealNetworks en Red Hat hun steun toegezegd. De non-profitorganisatie Free Standards Group wil met de standaarden ontwikkelaars aanmoedigen meer desktopapplicaties voor Linux te creëren. Momenteel wordt dit bemoeilijkt door de grote verschillen tussen de twee belangrijkste Linux-desktopomgevingen, Gnome en KDE. De Free Standards Group verwacht de eerste specificaties voor Linux-desktopsoftware begin volgend jaar te kunnen vrijgeven. Applicaties die aan de standaarden voldoen, zullen voortaan het certificaat 'Linux Standard Base Desktop' krijgen. Op de consumentenmarkt neemt het aantal Linux-desktops maar langzaam toe. Volgens rapporten van onderzoeksfirma's Gartner en IDC draait momenteel ongeveer 90 procent van alle desktops en laptops op Microsoft-software.

www.zdnet.nl

Meten is vergeten

Zo'n vierhonderd jaar geleden hadden veel (plattelands)dorpen last van ratten. Om die overlast te bestrijden namen ze rattenvangers in dienst. Het probleem daarbij was dat rattenvangers onzichtbaar voor iedereen in de omgeving van het dorp hun werk moesten doen. Daarom besloten die dorpen rattenvangers per rat te betalen (*performance-related pay* dus). Die rattenvangers kregen natuurlijk snel in de gaten dat ratten zich in de lente spectaculair vermenigvuldigen. Slimme rattenvangers deden dus tot februari zo weinig mogelijk, om in april zo veel mogelijk te kunnen oogsten. De oorspronkelijke doelstelling van de opdrachtgevers (minder overlast van ratten) werd op die manier natuurlijk helemaal niet gehaald.

Vierhonderd jaar later zijn we niet veel wijzer geworden. Alles moet tegenwoordig SMART en *performance-related pay* is dé manier om mensen scherp te houden. We denken massaal (is het dan nog wel denken?) dat we iedereen zo veel mogelijk moeten 'afrekenen' op meetbare resultaten.

Ongeveer vijftien jaar geleden kreeg de nieuwe commissaris van politie van Flevoland duidelijke kpi's: het aantal opgeloste misdrijven moest omhoog van 13 naar 18 procent om zijn bonus te krijgen. Die man heeft bijna iedereen op fietsendiefstal gezet, want één gearresteerde fietsendief is honderd opgeloste misdrijven. Je gaat natuurlijk niet vijf man inzetten op een inbraak met een buit van 1 miljoen... Hij heeft zijn bonus gehaald, maar de oorspronkelijke doelstelling was niet gehaald.

Het probleem is natuurlijk dat de werkelijkheid oneindig veel parameters heeft. Als je er daar maar een paar van gaat meten, versimpel je de werkelijkheid. Dat is niet erg, zolang je je dat realiseert. Maar als je dan ook nog aan één of twee parameters een grote bonus hangt, dwing je mensen zich te focussen op die paar parameters, desnoods ten koste van alle andere parameters. Het is dus heel logisch dat dat vooral ten koste gaat van onmeetbare langetermijndoelen zoals imago, stabiliteit, R&D en personeelsbeleid. En je kunt natuurlijk je verrekenmodel complexer maken (aparte tarieven per rat per maand, verschillende punten per soort misdaad), maar je krijgt het nooit waterdicht. En dus dwing je keer op keer je eigen mensen niet te leveren wat jij nodig hebt. Net als Enron een paar jaar geleden. En als we niet uitkijken met vergelijkbare gevolgen.

Natuurlijk moet je hierom niet meteen stoppen met meten. Meten is weten, omdat het de trend zichtbaar maakt. Maar meten is ook vergeten, van al die andere parameters. Het is handig dat sommige dingen meetbaar zijn, omdat het zorgt voor een solide fundament. Maar je moet je altijd afvragen welke werkelijkheid erachter zit. Want uiteindelijk gaat het erom de werkelijke toegevoegde waarde te toetsen. En die is niet meetbaar.

Bart Stofberg

is senior ICT-management consultant bij LogicaCMG. E-mail: bart.stofberg@logiacmg.com.